

تحلیل موانع اثربخشی برنامه‌های توسعه روستایی به روش آمیخته مورد مطالعه: شهرستان ورزقان

میر ستار صدر موسوی^۱

حسین کریم زاده^۲

محسن آقایاری هیر^۳

عقیل خالقی^۳

چکیده

توسعه و عمران روستایی دارای جایگاه متفاوت در برنامه‌های توسعه (قبل و پس از انقلاب اسلامی) بوده و لذا جوامع روستایی، اغلب از آسیب‌های برنامه‌ریزی توسعه متأثر بوده که شهرستان ورزقان نیز از این قاعده مستثنی نبوده و بر همین اساس، تحقیق حاضر به تحلیل ترکیبی موانع اثربخشی برنامه‌های توسعه روستایی و آسیب‌شناسی آن پرداخته است. جامعه آماری شامل کارشناسان محلی است که در بخش کمی از پرسشنامه محقق ساخته (برای ۱۳۲ نفر پاسخ‌گو) و در بخش کیفی از مشاهده و مصاحبه نیمه‌ساختاری اغایه (۵۱ نفر مصاحبه‌شونده در دو مرحله) استفاده شده است. نتایج کمی نشان می‌دهد «ضعف ساختار اطلاعاتی، نظام آماری و اطلاعاتی نامناسب» در پیش‌نیازهای برنامه توسعه؛ «مشارکت نگرفتن ذینفعان در برنامه‌های توسعه» در تدوین برنامه‌های توسعه؛ «کلی و تفسیر بردار بودن برخی مواد و تفصیلی بودن افراطی برخی» در محتوای برنامه توسعه؛ و «ابهامات در نحوه ارائه گزارش‌ها» در اجرای برنامه توسعه از مهم‌ترین موانع

^۱- استاد گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده برنامه‌ریزی و علوم محیطی، دانشگاه تبریز

^۲- استادیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده برنامه‌ریزی و علوم محیطی، دانشگاه تبریز

^۳- دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده برنامه‌ریزی و علوم محیطی، دانشگاه تبریز (نویسنده مسئول)

Email: khaleghi567@yahoo.com-Tel: 09141062276

اثربخشی برنامه‌های توسعه در محدوده مورد مطالعه می‌باشد؛ همچنین نتایج کیفی نشان می‌دهد: کاهش و افزایش قیمت‌ها، عدم هماهنگی بین دستگاه‌ها، متفاوت بودن تصمیمات دولت‌ها، چشم‌پوشی از ظرفیت‌های منطقه، ضعف سیستم اداری، چشم‌پوشی از دانش، اطلاعات و تجربه و بهخصوص خواسته‌های ذینفعان، توجه نکردن به توسعه پایدار روستایی، عدم توجه به کشاورزی خردمندانه، استفاده از امکانات منطقه به سود مناطق مرکزی، تخریب منابع و معادن منطقه به نفع بالادرست و عدم توجه به آینده منطقه و توجه بیشتر به شهر، توجه ناکافی به روستاهای و مناطق محروم و دورافتاده، نقش متفاوت نمایندگان مجلس در همراهی با دولت و استفاده از نیروهای غیربومی در کارهای عمرانی از شرایط علی هستند که راهبردهای: به مشارکت گرفتن روستاییان در تعیین سرنوشت خویش، تعریف تفکری صحیح درباره روستا، تعریف استراتژی مشخص در زمینه توسعه روستایی، تعریف مدیریت واحد روستایی و اتخاذ روند پایین به بالا را طلب می‌کند. مقایسه نتایج هر دو روش کمی و کیفی نشان‌دهنده نتایج مشترک کمی و کیفی از دید کارشناسان محلی و افراد مطلع محلی می‌باشد.

واژگان کلیدی: توسعه، برنامه‌ریزی توسعه روستایی، روش آمیخته، ورزقان

مقدمه

امروزه توسعه روستایی در کشورهای در حال توسعه و توسعه‌نیافته با چالش‌های متعددی مواجه بوده (رضوانی و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۱۷) و نقش روستاهای در فرایند توسعه در مقیاس محلی، منطقه‌ای و بین‌الملی و پیامدهای توسعه‌نیافتگی آن، موجب توجه به توسعه روستایی شده است (کوهستانی، ۱۳۹۵: ۲۲۳) که در فرایند برنامه‌ریزی و توسعه نواحی روستایی، شناخت و تحلیل وضع موجود روستاهای و بررسی امکانات و تنگناهای آن‌ها در زمینه‌های مختلف ضروری بوده (Shaban, 2000: 103) و تا به حال تحلیل‌های ناکامل از قضايا، اتخاذ شیوه‌ها، سبک‌ها و راه حل‌های نامناسب و مشکل‌آفرین در توسعه روستایی مشاهده می‌شود (فاضل نیا و افتخاری، ۱۳۸۴: ۱۱۲ و ۱۱۳). مقایسه وضع موجود و شاخص‌های روستایی و ماهیت توسعه روستایی نشان می‌دهد در طول برنامه‌های قبل و بعد از انقلاب موفقیت در این زمینه ناچیز بوده است (رضوانی، ۱۳۹۰: ۱۳ - ۲۶) و متأسفانه هنوز

بخش‌های مختلف اقتصادی کشور نتوانسته است در زمینه برنامه‌های اقتصادی اجتماعی موجبات توسعه ملی، منطقه‌ای و محلی را در محدوده هدف‌های خود فراهم سازد (شریف زادگان، ۱۳۸۲: ۱۶۴). بعضی نیز عدم موفقیت برنامه‌های توسعه روستایی در ایران را بخشنده بودن برنامه‌ها و متمرکز بودن برنامه‌ها و روند بالا به پایین برنامه‌ها و عدم رعایت اصول صحیح برنامه‌ها دانسته‌اند (رضایی، ۱۳۸۲: ۳۲) که عدم نیاز به تحول و دگرگونی، به تدریج توهمند بی‌مسئله بودن را ایجاد می‌کند (فیروزبنا و افتخاری، ۱۳۸۲: ۲۵۳ - ۲۶۶؛ بنابراین طی کردن مرحله گذار از وضع موجود و رسیدن به وضع مطلوب در زمینه توسعه روستایی، مستلزم دگرگونی در ساختارها و نهادها و تنظیم حرکت‌ها به‌گونه‌ای بهینه و به نحوی است که بتواند زمینه‌های توسعه همه‌جانبه و پایدار را فراهم آورد (رضوانی، ۱۳۸۸: ۲۴۷ و ۲۴۸).

ارزیابی یکی از مراحل مهم برنامه‌ریزی‌های توسعه است (تیلیو و همکاران، ۱۳۹۵: ۴۰) و نقد و ارزیابی ساختاری (نقد پیکرگرا) برنامه‌های توسعه روستایی کشور، یکی از روش‌های علمی شناخته‌شده است تا بدین‌وسیله اندیشه، روش و مدیریت برنامه‌ریزی توسعه پایدار روستایی را در فرآیند برنامه‌ها نمایان کند (رکن‌الدین افتخاری و همکاران، ۱۳۹۲: ۲۰) که در جریان برنامه‌ریزی، توسعه و عمران روستایی دارای جایگاه متفاوت در برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (قبل و پس از انقلاب اسلامی) بوده و لذا جوامع روستایی، اغلب از آسیب‌های همین برنامه‌های ۵ ساله متأثر بوده که شهرستان ورزقان نیز از این قاعده مستثنی نبوده و بر همین اساس جامعه روستایی منطقه موردمطالعه، اغلب از آسیب‌های برنامه‌ریزی متأثر است. به نظر می‌رسد نبود یک مبنای فکری بومی درنتیجه عدم مدیریت صحیح و به مشارکت نگرفتن ذینفعان در مرحله اول برنامه‌ریزی، تمام مراحل برنامه‌ریزی را به ضرر جامعه روستایی تداوم داده و باعث می‌شود مسائل و مشکلاتی در جامعه روستایی شهرستان، به عنوان آسیب جدی نمود پیدا کنند. بر همین اساس، با عنایت به مسائل و موارد مطرح شده، تحقیق حاضر با هدف تحلیل موانع مداخله‌گر در اثربخشی برنامه‌ریزی توسعه روستایی در شهرستان ورزقان به آسیب‌شناسی برنامه‌های توسعه روستایی پرداخته است.

مبانی نظری

توسعه روستایی همچنان به صورت یک اولویت مهم در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه مطرح است (Paul Green, 2013: 3) که موجودیت و بقای جوامع روستایی در گرو شکوفایی تمام مؤلفه‌ها و سازوکارهای توسعه‌ای آن است (امینی و زاهدی، ۱۳۹۵: ۲) و این نوع از توسعه می‌تواند به کاهش فقر در مناطق شهری با کاهش بیش از حد مهاجرت جمعیت از مناطق روستایی کمک نماید (Kanamaru, 2005: 173). برنامه‌ریزی توسعه روستایی فرایند افزایش انتخاب مردم، گسترش دموکراتیک، تواناسازی و ظرفیت‌سازی مردم برای مشارکت است (رکن‌الدین افتخاری و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۶). مشارکت، فرایند درگیری در موقعیت‌های گروهی داوطلبانه سازمان‌های غیردولتی (NGOs) و اجتماع محور (CBOs) و اجتماع محلی در برنامه‌ریزی بوده (Maurel et all, 2007: 632) و شناخت علل و چالش‌ها تأثیر دانش فنی و عقلانیت ابزاری برای قاعده‌مند کردن رفتار را تضمین می‌نماید (Zhang, 2011: 241). از طرفی مشارکت، مردم را برای تصمیم‌گیری در خصوص حل مشکلات و انتخاب روش‌های غلبه بر مسائل و مشکلات جامعه محلی توانمند می‌سازد (Margles et al, 2010: 614). در این میان آنچه ضروری است شناخت و اطمینان یافتن از مشارکت افراد ذینفع در ساماندهی امور مربوط به خود است (Lizarralde, 2011: 175). شناخت هر منطقه روستایی و عملکرد آن نیازمند توجه به مجموعه‌ای ساختارها، روابط و جریان‌های حاکم بر منطقه می‌باشد که نتیجه عمل متقابل مجموعه عناصر و زیرسیستم‌های درونی و نظام‌های مرتبط بیرونی است (Chang, 2009: 227& Hsu) که در برنامه‌های کشور ما، فقدان توسعه درون‌زا با برنامه‌هایی که مردم در آن مشارکت داشته باشند و دولت تنها نقش هدایتی و تسهیلگری را بر عهده گیرد، به خوبی مشهود است (رضوانی و همکاران، ۱۳۹۵: ۲۹؛ در طول بیش از ۶۰ سالی که از عمر برنامه‌ریزی در ایران می‌گذرد، در کشور ما انواع برنامه‌ها تهیه و اجرا شده‌اند که در جدول شماره ۱ به بررسی نظریه‌های تأثیرگذار بر برنامه‌های توسعه و ویژگی‌های قوانین برنامه‌های توسعه در ایران قبل و بعد از انقلاب پرداخته شده است.

جدول (۱): دیدمان غالب در برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایران

دیدمان غالب حاکم بر برنامه توسعه	دوره برنامه	دوره و عنوان برنامه	
رشد همراه با برابری و عدالت	۱۳۴۷-۱۳۵۱	برنامه عمرانی چهارم کشور	۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
رشد متوازن و توزیع برابر درآمدها و توسعه اجتماعی	۱۳۵۲-۱۳۵۶	برنامه عمرانی پنجم کشور	
ارتفاع زندگی همه گروههای جامعه و محیطزیست	۱۳۵۷-۱۳۶۱	برنامه عمرانی ششم کشور	
برنامه یا بی برنامگی	۱۳۶۶-۱۳۶۲	برنامه اول توسعه	
بازسازی سرمایه‌های فیزیکی و انسانی	۱۳۷۲-۱۳۶۸	برنامه اول توسعه	
تأکید بر رشد اقتصادی (الگوی کینزی)	۱۳۷۸-۱۳۷۴	برنامه دوم توسعه	
اصلاح ساختار اقتصادی مبتنی بر توسعه اقتصاد رقبایی (الگوی توسعه نوکلاسیک با گرایش نظریه نهادگرایی)	۱۳۸۳-۱۳۷۹	برنامه سوم توسعه	
توسعه مبتنی بر سرمایه اجتماعی، رشد اقتصادی و جهانی شدن	۱۳۸۸-۱۳۸۴	برنامه چهارم توسعه	
پیشرفت همراه با عدالت	۱۳۹۳-۱۳۸۹	برنامه پنجم توسعه	

مأخذ: یافته‌های تحقیق

بررسی رویکردهای توسعه روستایی در ایران نشان داد که از اواخر دهه ۱۳۲۰ تا اوایل دهه ۱۳۴۰، رویکرد توسعه نواحی مستعد با تأکید بر اقتصاد کشاورزی در نظام برنامه‌ریزی کشور محور قرار گرفت. در دهه ۱۳۴۰ متأثر از دوره قبیل رویکرد اقتصادی مبتنی بر قطب‌های رشد با هدف توسعه پیرامونی و رشد مراکز کشاورزی و صنعتی اقتصادی گردید. درواقع، دیدگاه حاکم در این دوره‌ها توسعه روستایی را معادل با توسعه کشاورزی در نظر می‌گرفت. در دهه ۱۳۵۰ تا اواخر دهه ۱۳۶۰، رویکرد مبتنی بر دیدگاه اجتماعی محور قرار گرفت و در دهه ۱۳۷۰ ایده رشد اقتصادی در چهارچوب سیاست تعديل ساختاری پیگیری شد(شکوری، ۱۳۸۹: ۷۷-۸۰).

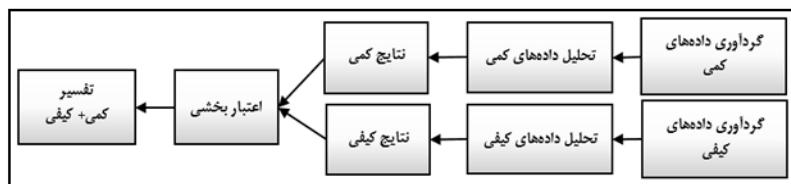
با نگاهی کلی به برنامه‌های توسعه، مرکز پژوهش‌های مجلس (۱۳۷۸)، در گزارشی به این نتیجه می‌رسد فقدان پایگاه نظری برای برنامه توسعه، بلندپروازانه بودن اهداف تعیین شده و ناسازگاری اهداف با یکدیگر از سری دلایل عدم موفقیت برنامه اول بعد از انقلاب توسعه باشد. مرکز پژوهش‌های مجلس (۱۳۷۸) در گزارشی اشکالات عمده برنامه پنج سال سوم توسعه را در مواردی همچون اصول برنامه‌نویسی، اشتغال، نظام مالیاتی، آب و

کشاورزی، بخش انرژی و صنعت و معدن قابل بررسی می‌داند. دفتر مطالعات برنامه‌بودجه مجلس شورای اسلامی (۱۳۸۹)، اولین علت عدم توفیق برنامه چهارم توسعه را درازمدت بودن سند اقتصادی آن عنوان می‌کند.

مواد و روش‌ها

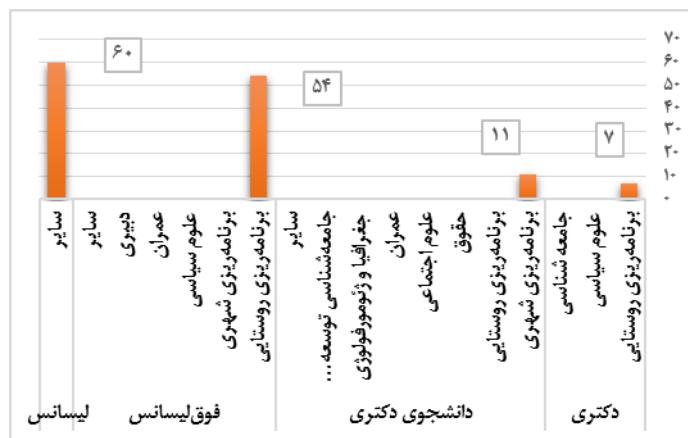
استفاده از تکنیک‌ها، روش‌ها و ابزارهای کمی در علوم مختلف در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته (پورمحمدی و همکاران، ۱۳۹۷: ۵۴) و در این‌بین، استفاده مکمل از رویکردهای کمی و کیفی طیف وسیع‌تری از دیدگاه‌های روش‌شناختی را پیش رو می‌نهد (Bryman, 2006:97) که روش‌های ترکیبی به‌وضوح تقاضای استفاده و ادغام هر دو روش یا روش کیفی و کمی هستند (Tashakkori & Creswell, 2007: 207). پارادایم پرآگماتیسم از سوی برخی روش‌شناسان معاصر به‌عنوان بنیان فلسفی نوعی روش‌شناسی جدید با عنوان «تحقیق با روش‌های ترکیبی» پذیرفته شده است (محمدپور، ۱۳۹۰: ۵۳۹) که بنیان آن بر این نکته تأکید دارد که در یک تحقیق، هر چیزی که کارا و مفید است به کار برده شود (Tashakkori& Teddlie, 2003: 124). تحقیق حاضر نیز از نظر فلسفی مبتنی بر رویکرد پرآگماتیسم، از لحاظ هدف از جرگه تحقیقات کاربردی و از لحاظ ماهیت و روش از نوع توصیفی- تحلیلی به شیوه ترکیبی است. جهت جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات از مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی (مصاحبه، مشاهده و پرسشنامه) استفاده شده است.

از آنجایی که هدف تحقیق، گردآوری هر دو دسته داده‌های کیفی و کمی، تجزیه و تحلیل هر دو مجموعه داده‌ها و سپس ادغام نتایج دو مجموعه از تجزیه و تحلیل‌ها با هدف مقایسه (کرسول، ۱۳۹۵: ۵۸) است، لذا از بین طرح‌های مطرح، «طرح همگرا» مناسب دیده شده است. شکل شماره ۱ روش استفاده طرح همگرا را در تحقیق نشان می‌دهد:

شکل (۱): طرح همگرا (مأخذ: خنیفر و مسلمی، ۱۳۹۶: ۴۴۲)

قلمرو مکانی تحقیق برای جمع‌آوری اطلاعات برای هر دو روش کمی و کیفی، شهرستان ورزقان است. در روش کمی، داده‌ها به وسیله پرسشنامه محقق ساخته از کارشناسان محلی جمع‌آوری شده است و تعداد ۱۵۰ پرسشنامه توزیع گردیده که با کسر پرسشنامه‌های برنگشته و مخدوش تعداد ۱۳۲ پرسشنامه جهت تجزیه و تحلیل در نرم‌افزار SPSS کدگذاری شده‌اند. کارشناسان محلی پاسخ‌گو، شامل افراد مطلع و با رشته و تخصص مرتبط در امور توسعه، روستا، برنامه‌ریزی و جامعه‌شناسی توسعه روستایی هستند که در جدول شماره ۲ مشخصات پاسخ‌گویان نشان داده شده است.

جدول (۲): مشخصات جامعه آماری

با استفاده از نرم‌افزار گرافیکی لیزرل^۱ جهت انجام معادلات ساختاری (شامل: ارزیابی برآش کلی مدل، بررسی بارهای عاملی، بررسی مقادیر تی و اولویت‌بندی متغیرها و ماتریس کوواریانس متغیرهای مستقل) برای بررسی ساختاری مواعظ اثربخشی برنامه‌های توسعه روستایی، اقدام شده است.

در روش کیفی، از تئوری بنیادی برای رسیدن به نتیجه مطلوب استفاده شده است. چون در روش کیفی، جامعه آماری و نمونه‌گیری در معنای آنچه در مطالعات کمی مطرح است وجود ندارد (ازکیا و ایمانی، ۱۳۹۰: ۱۲۷); بنابراین تصمیم برای انتخاب نمونه در جریان فرایند تحقیق مشارکتی سازمان داده شده است. جمع‌آوری داده‌ها تا هنگامی که مقوله‌های اصلی خود را نشان دهند ادامه داده شده است. «اشباع نظری» برسند؛ لذا از تعداد روستاهای دارای دهیار در بخش مرکزی که شامل ۷۵ دهیار می‌باشد در جلسه اول تعداد ۲۸ نفر حضور داشتند که مورد «صاحبه اکتشافی» و «صاحبه نیمه‌ساختاریافته» قرار گرفتند. مقوله‌های نظری اولیه تحقیق، پس از پایان اولین جلسه ساخته شده و موردنگرانی و تصحیح قرار گرفتند. در جلسه دوم که با حضور دهیاران بخش خاروانا بود از تعداد ۴۰ روستای دارای دهیار ۲۳ نفر حضور داشتند که مصاحبه شد؛ از آنجایی که مصاحبه نیمه‌ساختاریافته در این مرحله حاوی کمی اطلاعات جدید بود، رسیدن به اشباع نظری تحقیق ثابت شد.

به منظور تحلیل عوامل مؤثر در میزان اثربخشی برنامه‌های اجراشده، به عملیاتی‌سازی پرداخته شده که در جدول شماره ۳ نشان داده شده است.

^۱. LISREL

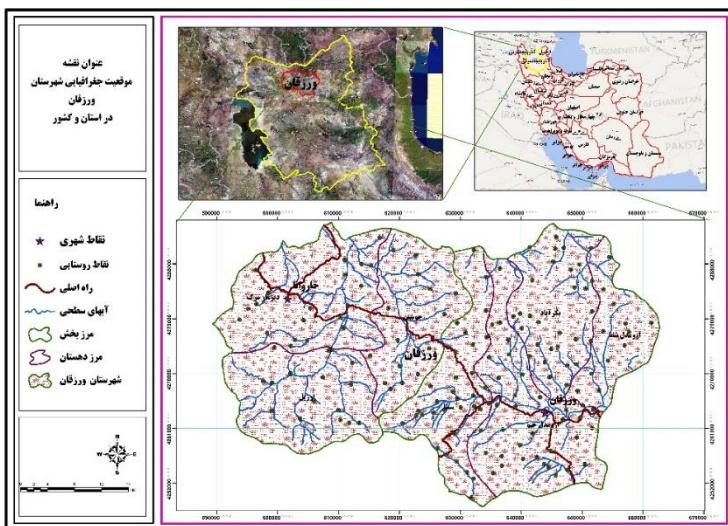
جدول (۳): متغیرهای عملیاتی شده

متغیر مکنون	متغیر آشکار/اکد
آسیب‌های مربوط به پیش‌نیازهای برنامه توسعه	فقدان فهم مشترک در سطح مفاهیم توسعه (A01)، عدم وجود اطلاعات و آمارهای جامع، بهنگام و در دسترس (A02)، ساختار سیاسی- اجتماعی کشور (A03)، کاسته‌ها و ناهمهنجی‌های قانونی در خصوص برنامه‌ریزی (A04)، وا استگی شدید اقتصاد به درامدهای نفتی (A05)، عدم ثبات اقتصادی در سیاست‌های دولت (A06)، غفلت در برنامه‌ها به امر توسعه سیاسی (A07)، هزینه بالای تضمیمهای سیاسی برای اقتصاد (A08)، عدم انسجام کافی میان قوای سه‌گانه (A09)، تغییر سریع گفتمان و شعارهای سلطنت در جامعه (A10)، ناتوانی مردم برای مشارکت در فعالیتها (A11)، کاسته‌ها و ناهمهنجی‌های قانونی در خصوص برنامه‌ریزی (A12)، تصویب مجموعه ناسازگار از قوانین در دوره‌های مختلف (A13)، وجود تکنولوژی نامناسب (A14)، ضعف ساختار اطلاعاتی، نظام آماری و اطلاعاتی نامناسب (A15)، ضعف سیستم اداری (A16)
آسیب‌های مربوط به تدوین برنامه توسعه	برنامه‌ریزی محظوظ به جای برنامه‌ریزی مشارکتی (B01)، به مشارکت نگرفتن ذینفعان در برنامه‌های توسعه (B02)، عدم توجه به محدودیت‌های واقعی و اجرایی (B03)، غلبه رویکردهای کمی و فن‌های اقتصادسنجی (B04)، ترکیب نادرست کارشناسی برنامه‌ریزان (B05) عدم آینده‌نگری صحیح (B06)، تمرکز بر برنامه‌ریزی فیزیکی با محوریت پژوهش‌های عمرانی بزرگ (B07)، تمرکزگرایی در برنامه‌ریزی (B08)، بخشی‌نگری (B09)، عدول از ایده آن‌ها به علت ملاحظات زمانی (B10)، انعطاف‌پذیری و بی‌ثباتی (B11)، رویکرد از بالا به پایین (B12) و عدم تعریف نقاط بازبینی در برنامه‌ها (B13)
آسیب‌های مربوط به محتواهای برنامه توسعه	ابهای در نحوه ارتباط استان بالادستی و برنامه‌های میان‌مدت (C01)، عدم اجماع بر مکاتب و پارادایم‌های اقتصادی برنامه (C02)، جامعیت برنامه‌ها و عدم اولویت‌گذاری صحیح در اهداف برنامه (C03)، کلی و تفسیر بردار بودن برخی مواد و تفصیلی بودن افراطی برخی (C04)، عدم وجود الگوی روش و رابطه علی و معلوی صحیح میان اجزای برنامه (C05)، باشیات در نظر گرفتن شرایط و عدم توجه به ساریوهای احتمالی در آینده (C06)، عدم وجود برنامه‌های اجرایی و عملیاتی (C07)، عدم توازن بین هزینه و مطلوبیت‌های نیاز به هدف (C08)، عدم همخوانی با برنامه‌های توسعه قلی (C09)، بلند پروازانه بودن اهداف برنامه (C10)، فقدان پیوند بین بودجه سالانه با برنامه‌های مصوب (C11)، دولتی‌زدگی در برنامه (C12)، عدم توجه به برنامه‌ریزی فضایی و منطقی (C13)، تداخل مفاد برنامه‌های توسعه با شرح وظایف دستگاه‌ها (C14)، عدم همسویی و یکارچگی برنامه‌های پیش‌نهاد، در مسیر نیل به اهداف ملی (C15)، غلبه رویکردهای کمی و تکنیک‌های اقتصادستنی بر تحلیل‌های سیاستی (C16)، عدم وجود تعاریف دقیق و مشخص از اصلاحات برنامه‌ای (C17)
آسیب‌های مربوط به اجرای برنامه توسعه	سرعت و گستردگی تهولات سیاسی اقتصادی در کشور (D01)، وجود برنامه‌های دیگر با اولویت بالاتر (D02)، قابلیت‌های اداری ضعیف دولت جهت اجرای برنامه‌های گسترش (D03)، ضعف سازوکارهای نظارتی (D04)، ابهامات در نحوه ارائه گزارش‌ها (D05)، بی‌تأثیر بودن گزارش عملکردیها بر روندهای اجرایی (D06)، عدم درک صحیح مجریان از مفاد قانون (D07)، انگیزه پایین مجریان برای اجرای قانون (D08)، تداخل تقویم زمانی برنامه‌ها با تقویم سیاسی کشور (D09)، عدم توجه به بسترهای اجتماعی لازم برای اجرای قوانین (D10)، عدم انتخاب صحیح مجری (D11)، فقدان معبارهای مشخص برای انتخاب موضوعات سیاستی (D12)، فقدان ارتباط منطقی بین جداول کمی و محتواهای برنامه‌ها (D13)، فقدان ابزارهای سیاسی متناسب با اهداف (D14) و پدیده جلوتر بودن از برنامه (D15)

منابع: (رضوانی، ۱۳۸۹؛ شهبازی، ۱۳۸۹؛ فاضل نیا و افتخاری، ۱۳۹۵؛ ازکیا، ۱۳۹۵؛ سیف‌الدینی، ۱۳۸۹؛ جمعه پور، ۱۳۸۷؛ رضوانی، ۱۳۸۰؛ افتخاری، ۱۳۷۹؛ فقیهه نصیر، ۱۳۹۵، ۱۳۹۳، ۱۳۸۳؛ شیشه تحلیلگران تکنولوژی، ۱۳۸۸؛ مرکز پژوهش‌های مجلس، ۱۳۹۵؛ فقیهه نصیر، ۱۳۸۹؛ طالب و عنبری، ۱۳۸۹؛ عزیزخانی و همکاران، ۱۳۹۱، ۱۳۹۴؛ پوست‌فروش و همکاران، ۱۳۸۹؛ سلیمانی، ۱۳۹۴؛ مکنون و همکاران و ارائی، ۱۳۹۱).

محدوده مورد مطالعه

شهرستان ورزقان با مساحت ۲۳۶۸/۱۲ کیلومترمربع در ۳۸ درجه و ۲۳ دقیقه تا ۳۸ درجه و ۴۷ دقیقه عرض شمالی و در ۴۶ درجه و ۲ دقیقه تا ۴۶ درجه و ۵۲ دقیقه طول شرقی در قسمت شمالی استان آذربایجان شرقی واقع شده است. ارتفاع متوسط این شهرستان از سطح دریا ۱۶۷۰ متر می‌باشد. طبق آخرین تقسیمات کشوری شهرستان ورزقان دارای دو بخش به نام‌های مرکزی (شامل دهستان‌های ازومدل جنوبی، ازومدل شمالی، بکرآباد و سینا) و خاروانا (شامل دهستان‌های دیزمار مرکزی، جوشین و ارزیل)، دو نقطه شهری به نام‌های ورزقان و خاروانا و ۱۶۳ آبادی می‌باشد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵). بر اساس نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن در سال ۱۳۹۵، جمعیت این شهرستان ۵۲ هزار و ۶۵۰ نفر برآورد شده که با احتساب نرخ رشد برمبنای ۱۳۹۵-۱۳۹۰-۱۳۹۰-۱۳۹۵ برابر ۲/۸۳ است. جمعیت شهری این شهرستان ۸ هزار و ۷۰۱ نفر و جمعیت روستایی آن ۴۳ هزار و ۹۴۹ نفر می‌باشد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵). شکل شماره ۲، نقشه موقعیت جغرافیایی شهرستان ورزقان در تقسیمات سیاسی کشور را نشان می‌دهد.

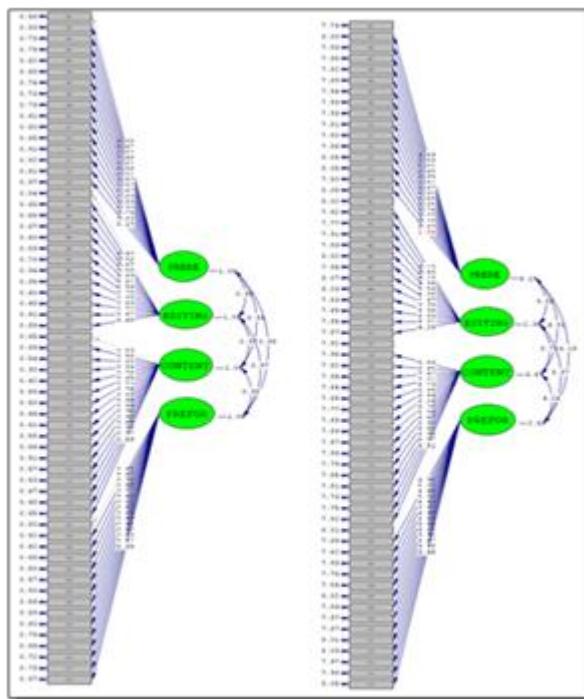
شکل (۲): نقشه موقعیت جغرافیایی شهرستان ورزقان در تقسیمات سیاسی کشور

یافته‌ها و بحث

برای اعتبارسنجی از طریق مدل معادلات ساختاری، در محیط نرم‌افزار لیزرل به تجزیه و تحلیل داده‌ها پرداخته شده است. نتایج آزمون قابلیت اطمینان (پایایی) توسط نرم‌افزار آماری SPSS نشان‌دهنده سطح اطمینان ۹۶/۰ می‌باشد که نشان از پایایی مطلوب پرسشنامه می‌باشد.

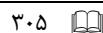
از آنجاکه متغیرهای نهفته فاقد مقیاس اندازه‌گیری هستند، بنابراین واحد اندازه‌گیری این متغیرها باید بر اساس مقیاس یکی از متغیرهای آشکار مربوط به خود تعریف شوند. برای این کار بار عاملی اولین متغیر آشکار مربوط به هر متغیر پنهان مقیاس‌دار شده و جهت قابل‌شناسایی بودن در لیزرل، با عدد ۱ ثبت شده‌اند. مدل‌های معادلات ساختاری دارای دو بخش مدل اندازه‌گیری و مدل ساختاری است. در بخش اندازه‌گیری مدل، درواقع دو مدل عاملی تأییدی وجود دارد که دارای متغیرهای نهفته بیرونی و نهفته درونی است که به‌وسیله یک مدل ساختاری به هم وصل شده‌اند. با توجه به خروجی نرم‌افزار لیزرل و قابل قبول

آماره تی بارهای عاملی را نشان می‌دهد.

شکل (۳): مدل استاندارد شده و مقادیر آماره تی بارهای عاملی

بر اساس مبانی نظری، از آنجا که آسیب‌های برنامه‌های توسعه مربوط به «پیش‌نیازهای برنامه»، «تتوین برنامه‌ها»، «محثوا» و «اجرای» برنامه‌ها می‌باشد و ارتباط بیرونی بین این متغیرها و بین متغیرهای آشکار هر یک، می‌باشد، لذا مدل مفهومی معادلات ساختاری ترسیم شده و در دیاگرام شماره ۳، مقادیر استاندارد و بارهای عاملی هر یک از متغیرهای آشکار و ارتباط درونی بین متغیرهای آشکار و ارتباط بیرونی هرکدام از متغیرهای پنهان به نمایش گذاشته شده است که تفسیر آن در ادامه برآش کلی مدل بیان خواهد شد. همچنان که از دیاگرام مشخص است معیار پرای تعیین برآش کل مدل، ریشه میانگین توان دوم

خطای تقریب است که تحت عنوان (RMSEA) در فایل برونداد ظاهر می‌شود. زمانی که مقدار این آماره بین 0.05 تا 0.08 باشد برازش قابل قبول خواهد بود که 0.079 در این برونداد نشان‌دهنده برازش قابل قبول آن است. میزان کای اسکوئر نیز نسبت به درجه آزادی در حد مطلوب قرار دارد که در جدول برازش مدل به تفصیل به آن پرداخته می‌شود.

با پذیرش مطلوبیت مدل به خروجی fit نرم‌افزار مراجعه می‌کنیم که با قابل قبول بودن آماره‌های تعریف شده به مطلوبیت و قابل تعمیم بودن مدل پی برده می‌شود؛ ولذا خروجی مدل متنی نیز نشان از نیکویی برازش مدل است که در جدول شماره ۴ به آن‌ها پرداخته می‌شود:

جدول (۴): شاخص‌های نیکویی برازش مدل - خروجی SIMPLIS

ردیف	شاخص‌ها	وضعیت مدل	مقادیر استاندارد	قضاؤت
۱	آماره کای اسکوئر Chi-square	۱۲۲/۹۷	هرچقدر به صفر نزدیک باشد نشان برازش کامل است	برازش قابل قبول
۲	ریشه میانگین توان دوم خطای تقریب (RMSEA)	.۰/۰۷۹	زمانی که مقدار این آماره کمتر از 0.05 باشد برازش قابل قبول، اگر بین 0.05 و 0.08 باشد برازش متوسط و اگر بزرگ‌تر از 0.08 باشد برازش ضعیف است	نیکویی و قابل قبول بودن برازش
۳	ریشه میانگین محدود باقی‌مانده (RMR)	.۰/۰۳۷	زمانی که مقدار این آماره کمتر از 0.05 باشد بیانگر قابل قبول بودن برازش مدل است.	برازش بسیار خوب مدل
۴	شاخص برازنده‌گی (GFI)	.۰/۹۱	مقادیر GFI و AGFI باید بین صفر و ۱ باشند و مقدار بزرگ‌تر از 0.90 حاکی از برازش قابل قبول مدل است	برازش
۵	شاخص هنجار شده برازنده‌گی (AGFI)	.۰/۹۱	مقادار بزرگ‌تر از 0.90 حاکی از برازش قابل قبول مدل است	امیدوارکننده
۶	شاخص برازش غیر نرم (NNFI)	.۰/۹۳	بر پایه قرارداد مقادیر کمتر از 0.90 آن مستلزم تجدیدنظر در مدل است.	برازش قابل قبول
۷	شاخص برازش مقابله‌ای (CFI)	.۰/۹۳	باید بالاتر از 0.90 باشند تا مدل برازش خوبی داشته باشد	برازش قابل قبول
۸	شاخص مناسب نسبی (RFI)	.۰/۸۹	باید بالاتر از 0.90 باشند تا مدل برازش خوبی داشته باشد	برازش قابل قبول

مأخذ: یافته‌های تحقیق با استفاده از: (Joseph et al. 2014)، (قنبیری و همکاران، ۱۳۹۶: ۲۵۹) و (پیش‌بهار و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۰۷)

با توجه به توضیحات ارائه شده در تحلیل داده‌ها در محیط برنامه لیزرل، مدل ارائه شده در سطح مطلوب با داده‌های تجربی سازگاری داشته و شاخص‌ها از نیکویی برازش برخوردار می‌باشند.

در جدول شماره ۵ با عنایت به نتایج حاصل از خروجی نرم‌افزار گرافیکی لیزرل (شکل ۳) به بررسی مقادیر تی متغیرهای آشکار تحقیق پرداخته می‌شود که همگی بالاتر از ۱/۹۶ بوده و تایید می‌شوند.

جدول (۵): مقادیر آماره تی برای شاخص‌های عملیاتی شده

اولویت	مقادیر	کد متغیر									
۲	۵/۲۲	D03	۱	۷/۴۲	C04	-	-	B01	-	-	A01
۸	۴/۶۵	D04	۲	۷/۰۱	C05	۱	۴/۹۳	B02	۱۲	۴/۵۴	A02
۱	۵/۰۸	D05	۱۲	۶/۲۳	C06	۳	۴/۴۱	B03	۹	۵/۵۹	A03
۴	۴/۹۲	D06	۶	۶/۶۵	C07	۸	۴/۱۸	B04	۱۱	۵/۱۱	A04
۱۳	۳/۹۷	D07	۳	۶/۸۹	C08	۴	۴/۳۴	B05	۳	۶/۴۸	A05
۳	۴/۹۳	D08	۱۳	۶/۰۶	C09	۱۰	۳/۵۴	B06	۵	۵/۹۹	A06
۶	۴/۸۶	D09	۱۱	۶/۲۲	C10	۹	۴/۰۸	B07	۱۰	۵/۵۱	A07
۵	۴/۸۵	D10	۱۵	۵/۷۹	C11	۱۲	۲/۴۷	B08	۷	۵/۶۲	A08
۱۲	۴/۰۸	D11	۷	۶/۰۷	C12	۱۱	۳/۱۳۹	B09	۸	۵/۶۰	A09
۱۴	۳/۷۰	D12	۱۰	۶/۳۲	C13	۵	۴/۳۳	B10	۲	۶/۵۸	A10
۱۰	۴/۴۲	D13	۸	۶/۵۱	C14	۲	۴/۵۴	B11	۶	۵/۶۵	A11
۱۱	۴/۳۵	D14	۴	۶/۷۹	C15	۶	۴/۳۱	B12	۴	۶/۲۴	A12
۹	۳/۴۵	D15	۵	۶/۲۲	C16	۷	۴/۲۶	B13	۱۳	۳/۲۷	A13
			۱۴	۵/۸۰	C17	-	-	C01	۱۴	۲/۱۸	A14
	-	D01	۱۶	۵/۵۹	C02	۱	-	-	۶/۶۳	A15	
	۷	۴/۷۸	D02	۹	۶/۴۵	C03	-	-	۱/۹۴	A16	

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

همان‌طور که از نتایج تحقیق در جدول شماره ۵ مشهود است همه متغیرهای پنهان بهنوعی در پیدایش آسیب‌های برنامه‌های توسعه در پیش‌نیاز، تدوین، محتوا و اجرای برنامه‌های توسعه مؤثر هستند که موارد ذیل دارای رتبه بالاتری نسبت به بقیه متغیرها

هستند و نوعی ارتباط منطقی و همبستگی بالا در بین آن‌ها دیده می‌شود که حاکی از تدوین علمی مدل ساختاری تحقیق جهت آسیب‌شناسی برنامه‌های توسعه روستایی است؛ طوری که به عنوان نمونه «ضعف ساختار اطلاعاتی، نظام آماری و اطلاعاتی نامناسب» که پیش‌نیاز برنامه توسعه آورده شده است در مرحله اجرا می‌تواند به «ابهامت در نحوه ارائه گزارش‌ها» بیان‌جامد.

- «ضعف ساختار اطلاعاتی، نظام آماری و اطلاعاتی نامناسب»، «تعییر سریع گفتمان و شعارهای مسلط در جامعه» و «وابستگی شدید اقتصاد به درامدهای نفتی» در پیش‌نیازهای برنامه توسعه؛
- «مشارکت نگرفتن ذینفعان در برنامه‌های توسعه»، «انعطاف‌ناپذیری و بی‌ثباتی» و «عدم توجه به محدودیت‌های واقعی و اجرایی» در تدوین برنامه‌های توسعه؛
- «کلی و تفسیر بردار بودن برخی مواد و تفصیلی بودن افراطی برخی»، «عدم وجود الگوی روشن و رابطه علی و معلولی صحیح میان اجزای برنامه» و «عدم توازن بین هزینه و مطلوبیت‌های نیل به هدف» در محتوای برنامه توسعه؛ و
- «ابهامت در نحوه ارائه گزارش‌ها»، «قابلیت‌های اداری ضعیف دولت جهت اجرای برنامه‌های گسترده» و «انگیزه پایین مجریان برای اجرای قانون» در اجرای برنامه توسعه.

پس از اینکه محاسبات معادلاتی بین متغیرهای آشکار انجام شد و رابطه بین متغیرها مشخص گردید، تحقیق در جدول شماره ۶ به بررسی ماتریس کوواریانس متغیرهای مستقل نیز می‌پردازد.

جدول (۶): بررسی ماتریس کوواریانس متغیرهای مستقل

اجرا	محتویا	تدوین	پیش‌نیازها	آزمون	
			۰/۴۱	مقدار	پیش‌نیازها
			۵/۲۸	مقدار آماره‌تی	
		۰/۲۱	۰/۲۹	مقدار	تدوین
		۴/۰۹	۵/۵۲	مقدار آماره‌تی	
۰/۳۹	۰/۲۸	۰/۳۸		مقدار	محتویا
۶/۰۰	۵/۴۵	۶/۷۳		مقدار آماره‌تی	
۰/۲۳	۲۹	۰/۲۱	۰/۳۰	مقدار	اجراهای
۳/۳۴	۴/۹۹	۴/۴۶	۵/۹۷	مقدار آماره‌تی	

مأخذ: یافته‌های تحقیق

با توجه به نتایج حاصل در جدول شماره ۶ در خصوص بررسی ماتریس کوواریانس متغیرهای مستقل، نتایج ذیل حاصل شد:

- تخمین‌های مربوط به مسیر «پیش‌نیازهای برنامه توسعه» و «تدوین برنامه توسعه» نشان می‌دهد که مقدار آن برابر ۰/۲۹ با خطای استاندارد ۰/۰۵ در حد بالای معنی‌دار بوده بهطوری که آماره‌تی آن برابر با ۵/۵۲ است؛
- تخمین‌های مربوط به مسیر «پیش‌نیازهای برنامه توسعه» و «محتوای برنامه توسعه» نشان می‌دهد که مقدار آن برابر ۰/۳۸ با خطای استاندارد ۰/۰۵ در حد بالای معنی‌دار بوده بهطوری که آماره‌تی آن برابر با ۶/۷۳ است؛
- تخمین‌های مربوط به مسیر «پیش‌نیازهای برنامه توسعه» و «اجراهای برنامه توسعه» نشان می‌دهد که مقدار آن برابر ۰/۳۰ با خطای استاندارد ۰/۰۵ در حد بالای معنی‌دار بوده بهطوری که آماره‌تی آن برابر با ۵/۹۷ است؛
- تخمین‌های مربوط به مسیر «تدوین برنامه توسعه» و «محتوای برنامه توسعه» نشان می‌دهد که مقدار آن برابر ۰/۰ با خطای استاندارد ۰/۰۵ در حد بالای معنی‌دار بوده بهطوری که آماره‌تی آن برابر با ۵/۴۵ است؛
- تخمین‌های مربوط به مسیر «تدوین برنامه توسعه» و «اجراهای برنامه توسعه» نشان می‌دهد که مقدار آن برابر ۰/۰ با خطای استاندارد ۰/۰۵ در حد بالای معنی‌دار بوده بهطوری که آماره‌تی آن برابر با ۴/۴۶ است؛

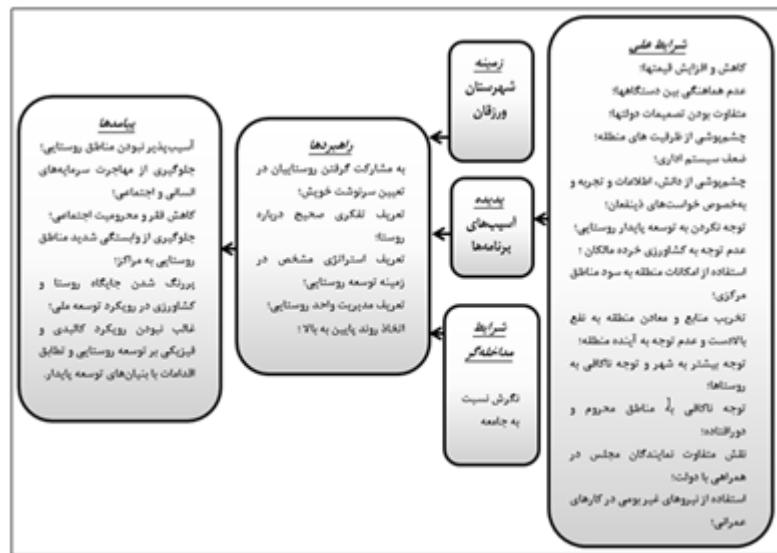
- تخمین‌های مربوط به مسیر «محتوای برنامه توسعه» و «اجرای برنامه توسعه» نشان می‌دهد که مقدار آن برابر ۲۹٪ با خطای استاندارد ۵٪ در حد بالایی معنی‌دار بوده به طوری که آماره تی آن برابر با ۴/۹۶ است؛

این بدان معنی است که همبستگی مثبت بسیار قوی بین این متغیرها وجود دارد که در این‌بین، «پیش‌نیازهای برنامه توسعه» و «محتوای برنامه توسعه» دارای ارتباط قوی‌تری هستند که نشان‌دهنده این است که جهت جلوگیری از آسیب‌های برنامه‌های توسعه بایستی از همان پیش‌نیاز اقدام نمود. در ادامه به بررسی زمینه‌ای موائع مؤثر در اثربخشی برنامه‌های توسعه روستایی پرداخته شده است.

هم‌زمان با استفاده از روش کمی، برای بررسی و ایجاد درک عمیق‌تر نسبت به موضوع تحقیق، از روش نظریه بنیانی استفاده شده است. با استفاده از نظریه بنیانی، اطلاعات گردآوری شدن، مفاهیم و مقوله‌ها و مقوله اصلی ساخته شد. با توجه به تکرار مقوله «آسیب‌های برنامه‌ها» در اطلاعات، این مقوله به عنوان پدیده اصلی انتخاب شد و مدل پارادایمی زیر (شکل شماره ۳) ساخته شد.

عواملی که باعث پیدایش آسیب در برنامه‌های توسعه روستایی می‌شوند در مدل پارادایمی نشان داده شده‌اند. زمینه موردبحث زمینه‌ای که در آن به بررسی موائع مؤثر در اثربخشی برنامه‌های توسعه پرداخته شده است که روستاهای شهرستان ورزقان می‌باشد.

به مشارکت گرفتن روستاییان در تعیین سرنوشت خویش، تعریف تفکری صحیح درباره روستا، تعریف استراتژی مشخص در زمینه توسعه روستایی، تعریف مدیریت واحد روستایی و اتخاذ روند پایین به بالا به پایین عواملی هستند که در کدگذاری انتخابی از خروجی مصاحبه‌ها استخراج شده‌اند. به کارگیری هر یک از راهبردها، پیامدهای مختص خود را به دنبال دارد به‌طوری که به عنوان نمونه «تعریف استراتژی مشخص در زمینه توسعه روستایی» منجر به «پرنگ شدن جایگاه روستا و کشاورزی در رویکرد توسعه ملی و جلوگیری از واپستگی شدید مناطق روستایی به مراکز» می‌شود و سایر راهبردها در مدل پارادایمی وجود داشته و به تشریح بیشتر آن پرداخته نمی‌شود.

شکل (۴): مدل پارادایمی پدیده آسیب‌های برنامه‌های توسعه روستایی

از علل عدم توفیق برنامه‌ها و شکست بسیاری از طرح‌های توسعه روستایی آن است که این طرح‌ها در غیاب مردم برنامه‌ریزی می‌شوند و بدون کمک مردم اجرا می‌شوند. هرگاه مردم عملاً در اجرای یک طرح توسعه شرکت کنند، آن را از آن خود خواهند دانست و نسبت به حفظ دستاوردهای آن دلسوزتر خواهند بود. یکی از مهم‌ترین دستاوردهای هر طرح توسعه، افزایش قابلیت‌ها و توانایی‌های مردم، بهمنزله ارزشمندترین سرمایه است. پس اهتمام به افزایش تمایل افراد به اجرای طرح‌های توسعه و پرورش توان آن‌ها برای دخالت در امور و هدایت فرآگیر در توسعه جامعه خود، از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است. بهترین راه برای افزایش این توان و تمایل ترغیب افراد به مشارکت در اجرای پروژه‌های است این مشارکت باید از اولین مراحل برنامه‌ریزی و طراحی تا آخرین مراحل اجرا و استقرار طرح توسعه استمرار داشته باشد. درواقع شکست یا موفقیت طرح‌های توسعه به نحوه همکاری مردم بستگی دارد (میرزاپی اهرنجانی و همکاران: ۱۳۹۲: ۴۲). به خاطر همین امر، موانع

علی مؤثر در اثربخشی برنامه‌های توسعه در شهرستان ورزقان به صورت ترکیبی با دو روش کمی – کیفی به شیوه همگرا مورد تحلیل قرار گرفت تا به صورت همزمان از نظرات کارشناسان به شیوه کمی و از نظرات افراد مطلع محلی به شیوه مصاحبه نیمه‌ساختاریافته در جهت آسیب‌شناسی برنامه‌های توسعه روستایی استفاده شود که در جدول شماره ۷ مقایسه و اعتبار سنجی نتایج هر دو روش نشان داده شده است.

جدول (۷): مقایسه و اعتبار سنجی نتایج هر دو روش کمی و کیفی

نتایج کیفی	نتایج کمی
<p>کاهش و افزایش قیمت‌ها؛ عدم هماهنگی بین دستگاه‌ها؛ متفاوت بودن تسمیمات دولت‌ها؛ چشم‌پوشی از طرفیت‌های منطقه؛ ضحف سیستم اداری؛ چشم‌پوشی از داشن، اطلاعات و تجربه بعض خواسته‌های ذینفعان؛ توجه نکردن به توسعه پایدار روستایی؛ عدم توجه به کشاورزی خردمندان؛ استفاده از امکانات منطقه به سود مناطق مرکزی؛ تخريب منابع و معادن منطقه به نفع بالادست و عدم توجه به آینده منطقه؛ توجه بیشتر به شهر و توجه ناکافی به روستاهای؛ توجه ناکافی به مناطق محروم و دورافتاده؛ نقش متفاوت نمایندگان مجلس در همراهی با دولت؛ استفاده از نیروهای غیریومی در کارهای عمرانی؛</p>	<p>در پیش‌نیازهای برنامه توسعه: «ضعف ساختار اطلاعاتی، نظام آماری و اطلاعاتی نامناسب»؛ «تغییر سریع گفتمان و شعوارهای مسلط در جامعه» «وابستگی شدید اقتصاد به درامدهای نفتی». در نهادین برنامه‌های توسعه: «مشارکت نگرفتن ذینفعان در برنامه‌های توسعه»؛ «انعطاف‌ناپذیری و بی‌شتابی»؛ «عدم توجه به محدودیت‌های واقعی و اجرایی». در محتوای برنامه توسعه: «کلی و تفسیر بردار بودن برخی مواد و تفصیلی بودن افراطی برخی»؛ «عدم وجود الگوی روشن و رابطه علی و مخلوط صحیح میان اجزای برنامه» «عدم توازن بین هزینه و مطالوبیت‌های نیل به هدف». در اجرای برنامه توسعه: «اهمامات در نحوه ارائه گزارش‌ها»؛ «قابلیت‌های اداری ضعیف دولت جهت اجرای برنامه‌های گسترده»؛ «نگیزه پایین مجریان برای اجرای قانون»</p>

نتیجه‌گیری

با نقد و ارزیابی ساختاری برنامه‌های توسعه روستایی، اندیشه، روش و مدیریت برنامه‌ریزی توسعه پایدار روستایی در فرآیند برنامه‌ها نمایان شده و آسیب‌ها و مشکلات (که بیانگر شکاف توسعه‌ای در جامعه روستایی است) را می‌توان به‌نوعی انشقاق فضایی اندیشه‌ای، روش‌شناسی و مدیریت برنامه‌ریزی به لحاظ معیارهای توسعه اقتصادی، اجتماعی و زیستمحیطی ناشی از خطمشی گذاری‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و مدیریت کلان برای جامعه روستایی دانست. در جریان برنامه‌ریزی، جامعه روستایی شهرستان ورزقان، بیشتر از آسیب‌های برنامه‌ریزی توسعه متأثر بوده که بر همین اساس، با عنایت به مسائل و موارد

مطرح شده، تحقیق حاضر به تحلیل ترکیبی مواد اثربخش در برنامه‌های توسعه روستایی و آسیب‌شناسی آن پرداخته است.

در نتایج حاصل از مدل معادلات ساختاری در محیط نرم‌افزار لیزرل، جدول نیکویی برازش نشان از نیکویی برازش مدل ترسیم شده دارد و نشان می‌دهد نتایج حاصل از این تحقیق را می‌توان به جوامع آماری دیگر نیز تعمیم داد؛ تحلیل کوواریانس متغیرهای مستقل نشان می‌دهد همه متغیرهای مستقل در ارتباط با یکدیگر با خطای استاندارد ۰/۵ دارای معناداری و ارتباط متقابل هستند. تفسیر خروجی لیزرل نشان می‌دهد همه متغیرهای استخراج شده از مبانی نظری با ضریب تأثیر مختلف، از عوامل اثربخشی برنامه‌های توسعه هستند که «ضعف ساختار اطلاعاتی، نظام آماری و اطلاعاتی نامناسب»، «تغییر سریع گفتمان و شعارهای مسلط در جامعه» و «وابستگی شدید اقتصاد به درامدهای نفتی» در پیش‌نیازهای برنامه توسعه؛ «مشارکت نگرفتن ذینفعان در برنامه‌های توسعه»، «انعطاف‌ناپذیری و بی‌ثباتی» و «عدم توجه به محدودیت‌های واقعی و اجرایی» در تدوین برنامه‌های توسعه؛ «کلی و تفسیر بردار بودن برخی مواد و تفصیلی بودن افرادی برخی»، «عدم وجود الگوی روشن و رابطه علی و معلولی صحیح میان اجزای برنامه» و «عدم توازن بین هزینه و مطلوبیت‌های نیل به هدف» در محتوای برنامه توسعه؛ و «ابهامت در نحوه ارائه گزارش‌ها»، «قابلیت‌های اداری ضعیف دولت جهت اجرای برنامه‌های گسترده» و «انگیزه پایین مجریان برای اجرای قانون» در اجرای برنامه توسعه از مهم‌ترین مواد مؤثر در اثربخشی برنامه‌های توسعه در محدوده موردمطالعه می‌باشد.

نتایج حاصل از نظریه بنیانی در مطالعه کیفی نشان می‌دهد: کاهش و افزایش قیمت‌ها، عدم هماهنگی بین دستگاه‌ها، متفاوت بودن تصمیمات دولت‌ها، چشم‌پوشی از ظرفیت‌های منطقه، ضعف سیستم اداری، چشم‌پوشی از دانش، اطلاعات و تجربه و به خصوص خواسته‌های ذینفعان، توجه نکردن به توسعه پایدار روستایی، عدم توجه به کشاورزی خردمندانکان، استفاده از امکانات منطقه به سود مناطق مرکزی، تخریب منابع و معادن منطقه به نفع بالادست و عدم توجه به آینده منطقه و توجه بیشتر به شهر، توجه ناکافی به روستاهای و مناطق محروم و دورافتاده، نقش متفاوت نمایندگان مجلس در همراهی با دولت و

استفاده از نیروهای غیربومی در کارهای عمرانی از شرایط علی هستند که راهبردهای: به مشارکت گرفتن روستاییان در تعیین سرنوشت خویش، تعریف تفکری صحیح درباره روستا، تعریف استراتژی مشخص در زمینه توسعه روستایی، تعریف مدیریت واحد روستایی و اتخاذ روند پایین به بالا را طلب می‌کند. مقایسه نتایج هر دو روش کمی و کیفی نشان‌دهنده نتایج مشترک کمی و کیفی از دید کارشناسان محلی و افراد مطلع محلی می‌باشد.

منابع

- ارائی، محمدمهردی (۱۳۹۱). مجموعه مطالعات الگوی مطلوب برنامه‌ریزی برای ایران ۳. بررسی تطبیقی سیاست‌های کلی نظام در بخش‌های مختلف و برنامه‌های پنج‌ساله توسعه، تهران: مجلس شورای اسلامی، مرکز پژوهش‌ها.
- ازکیا، مصطفی و دیباچی فروشانی، شکوه (۱۳۹۵). نقد برنامه‌های توسعه روستایی در ایران، *مطالعات و تحقیقات اجتماعی در ایران*، شماره ۱، صص ۱۲۵-۱۰۳.
- امینی، عباس و زاهدی، طبیه (۱۳۹۵). ارزیابی تأثیرات کشت و پرورش گل محمدی در جامعه روستایی لاله‌زار کرمان، *جغرافیا و برنامه‌ریزی*، شماره ۵۵، صص ۲۸-۱.
- پورمحمدی، محمدرضا؛ قربانی، رسول و تقی‌پور، علی‌اکبر (۱۳۹۷). بررسی تطبیقی رهیافت‌های رگرسیون وزنی جغرافیایی و حداقل مربعات معمولی در برآورد مدل‌های مکانی، *جغرافیا و برنامه‌ریزی*، شماره ۶۴، صص ۷۶-۵۳.
- پوست‌فروش تهرانی، ایمان (۱۳۸۹). سیر تحول برنامه‌ریزی در جهان، تهران: نشر مجلس شورای اسلامی، مرکز پژوهش‌ها.
- پیش‌بهرار، اسماعیل، پرچم، رقیه و یادآور، حسین (۱۳۹۶). تأثیرپذیری انواع مختلف گردشگری از یکدیگر در منطقه آزاد ارس: کاربرد رهیافت مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM)، *جغرافیا و برنامه‌ریزی*، شماره ۶۴، صص ۱۱۰-۹۳.
- تقیلو، علی‌اکبر؛ اصغری، صیاد؛ زینالی، بتول و اصغری، صالح (۱۳۹۵). ارزیابی توانمندی‌ها و قابلیت‌های ژئوتوریستی روستای کندوان، *جغرافیا و برنامه‌ریزی*، شماره ۵۵، صص ۵۳-۲۹.
- رزاقی، افشین (۱۳۸۱). نظریه‌های ارتباطات اجتماعی، انتشارات پیکان، تهران.
- رضایی، جعفر (۱۳۸۲). مقایسه درجه توسعه‌یافتنگی مناطق روستایی شهرستان‌های استان ایلام، *مرکز تحقیقات کشاورزی ایلام*، صص ۱۷-۱.
- رضوانی، محمدرضا (۱۳۷۹). برنامه‌ریزی توسعه و عمران روستایی در ایران: از فکر تا عمل (ارزشیابی اساسی درباره محتوى و عملکرد برنامه‌های توسعه در چند دهه اخیر)، *فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی*، شماره ۳۹، صص ۷۷-۶۵.

- رضوانی، محمدرضا (۱۳۸۸). مقدمه‌ای بر برنامه‌ریزی توسعه روستایی، نشر قومس، تهران.
- رضوانی، محمدرضا؛ لطفی، حبیب و طالبی‌فرد، رضا (۱۳۹۶). تحلیل عوامل مؤثر بر گرایش روستاییان به دریافت تسهیلات بهسازی مسکن روستایی مورد مطالعاتی: دهستان مهروئیه، شهرستان فاریاب، جغرافیا و برنامه‌ریزی، شماره ۵۹، صص ۱۳۲-۱۱۳.
- رضوانی، محمدرضا (۱۳۸۰). نگرشی بر نظام برنامه‌ریزی توسعه روستایی در ایران، *فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی*، شماره ۴۱، صص ۳۸-۲۵.
- رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا و بهزادنسب، جانعلی (۱۳۸۳). برنامه‌ریزی ارتباطی، رویکرد انتقادی به نظریه برنامه‌ریزی (با تأکید بر برنامه‌ریزی توسعه روستایی)، *فصلنامه مدرس علوم انسانی*، شماره ۱، صص ۲۲-۱.
- رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا؛ بدرباری، سیدعلی و سجاسی قیداری، حمدالله (۱۳۹۳). *بنیان‌های نظریه‌ای برنامه‌ریزی کالبدی مناطق روستایی*، تهران: انتشارات بنیاد مسکن انقلاب اسلامی.
- رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا؛ محمودی، سمیرا؛ غفاری، غلامرضا و پورطاهری، مهدی (۱۳۹۴). تبیین الگوی فضایی سرمایه اجتماعی در توسعه پایدار روستایی: مورد: روستاهای استان خراسان رضوی، *فصلنامه اقتصاد فضای توسعه روستایی*، سال چهارم، شماره ۱، صص ۱۰۷-۸۷.
- رکن‌الدین افتخاری عبدالرضا، سجاسی قیداری، حمدالله و صادقلو، طاهره (۱۳۹۲). تحلیل محتوایی جایگاه توسعه پایدار روستایی در برنامه‌های بعد از انقلاب اسلامی، *پژوهش‌های جغرافیای انسانی*، شماره ۳، صص ۳۸-۱۹.
- سعیدی، خلیل (۱۳۸۶). نظریه‌ها و قانونمندی‌های توسعه، تهران: انتشارات شرکت تعاونی کارآفرینان فرهنگ و هنر.
- سلیمانی، الهه (۱۳۸۹) بررسی لایحه برنامه پنجم توسعه (۱۴): فصل ششم- توسعه منطقه‌ای: توسعه منطقه‌ای، محیط‌زیست، توسعه روستایی، تهران: نشر مجلس شورای اسلامی، مرکز پژوهش‌ها.
- سیف‌الدینی، فرانک (۱۳۹۱). برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای (تئوری‌های کلاسیک فرایندی و موضوعی)، تهران: انتشارات آییث.

- شریفزادگان، محمدحسین (۱۳۸۲). چالش‌های برنامه‌ریزی و علل کاهش اثربخشی طرح‌های توسعه در ایران، *فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه*، شماره ۴۳ و ۴۴، صص ۱-۲۰.
- شکوری، علی (۱۳۸۹). سیاست‌های توسعه کشاورزی در ایران، انتشارات سمت، تهران.
- شهبازی، اسماعیل (۱۳۸۹). درآمدی بر آسیب‌شناسی توسعه روستایی، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- صفرزاده، اسماعیل و تهرانی، ایمان (۱۳۹۱). مجموعه مطالعات الگوی مطلوب برنامه‌ریزی برای ایران، برنامه‌ریزی توسعه در کشور چین، تهران: نشر مجلس شورای اسلامی، مرکز پژوهش‌ها.
- فاضل نیا غریب، رکن‌الدین افتخاری عبدالرضا (۱۳۸۴). تبیین نظریه‌ای عوامل مؤثر بر شناخت و آگاهی روستاییان از توانشهای خود و محیط پیرامون، مدرس علوم انسانی، دوره ۹، شماره ۱ (پیاپی ۳۸)، *ویژه‌نامه جغرافیا*، ص ۱۱۱-۱۵۰.
- فیروزی، قدیر و رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا (۱۳۸۲). جایگاه روستا در فرایند توسعه ملی از دیدگاه صاحب‌نظران، انتشارات موسسه توسعه روستایی ایران.
- قنبری، ابوالفضل؛ عباس‌زاده، محمد و هاشمی، سمیرا (۱۳۹۶). بررسی عوامل مؤثر بر رفتار آتشی گردشگران در مناطق ۲ و ۸ کلانشهر تبریز، *جغرافیا و برنامه‌ریزی*، شماره ۶۲، صص ۲۶۲-۲۴۷.
- کوهستانی، حسین (۱۳۹۵). سنجش رضایتمندی خانوارهای روستایی از عملکرد دهیاری‌ها و عوامل مؤثر بر آن در بخش مرکزی شهرستان همدان، *جغرافیا و برنامه‌ریزی*، شماره ۵۸، صص ۲۳۵-۲۲۱.
- محمدپور، احمد (۱۳۹۰). روش در روش، درباره ساخت معرفت در علوم انسانی، انتشارات جامعه‌شناسان، تهران.
- مرکز پژوهش‌های مجلس (۱۳۹۵). راهبرد مجلس دهم مسائل اساسی توسعه روستایی و بهبود امور عشایر و نقش مجلس شورای اسلامی، تهران: نشر مجلس شورای اسلامی، مرکز پژوهش‌های مجلس معاونت پژوهش‌های زیربنایی و امور تولیدی، دفتر مطالعات زیربنایی.

- میرزایی اهرنجانی، حسن؛ طالقانی، غلامرضا و سعدآبادی، علی‌اصغر (۱۳۹۲). مدیریت توسعه و عمران روستایی، بجنورد: انتشارات آذربین مهر.

- هاگت، پیتر (۱۳۸۶). *جغرافیا توکیسی نو*، ترجمه: شاپور گودرزی‌نژاد، جلد ۲، انتشارات سمت، تهران.

- Bryman, A. (2006). Integrating quantitative and qualitative research: how is it done? Qualitative Research 6(1), pp.97–113.
- Chang, C, Hsu, C, (2009). Multi-criteria analysis via the VIKOR method for prioritizing land-use restraint strategies in the Tseng-Wen reservoir watershed, Journal of Environmental Management Vol 90 (11), 226–230.
- Gary Paul Green (2013). HANDBOOK OF RURAL DEVELOPMENT, Published by Edward Elgar Publishing Limited, the Lypiatts, Cheltenham, Glos GL50 2JA, UK.
- Lizarradle, G (2011). Stakeholder participation and international housing in subsidized housing projects in Colombia and South Africa. Habitat international, Vol.35 (2), 175-187.
- Margles, S. W. Masozera, M. Rugyerinyange, L. & Kaplin, B. A. (2010). Participatory planning: using SWOT-AHP analysis in buffer zone management planning. Journal of sustainable forestry, Vol. 29(6-8), 613-637.
- Maurel, P. Craps, M. Cernesson, F. Raymond, R. Valkering, P. and Ferrand, N. (2007). Concepts and Methods for Analysing the Role of Information and Communication Tools (IC-tools) in Social Learning Processes for River Basin Management, Environmental Modelling & Software Vol. 22, Issue 5, pp. 630-639.